

7. Nhac, T. H. (2023). Enhancing Legal English Skills for Law Students through Simulation-based Activities. *International Journal of Learning, Teaching and Educational Research*. 22(9). P. 533–549. DOI: <https://doi.org/10.26803/ijlter.22.9.29> [in English]

8. Peoples, L. F. (2025). Artificial Intelligence and Legal Analysis: Implications for Legal Education and the Profession. *Law Library Journal*. 117(1). DOI: <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.5123122> [in English]

9. Purizaga-Sorroza, M. A. et al. (2022). Methodological Model for the Research Function in the Professional Training of Lawyers. *SDG Journal of Law and Sustainable Development*. 10(2). e0222. DOI: <https://doi.org/10.37497/sdgs.v10i2.222> [in English]

10. Riega-Virú, Y. B., Vargas-Murillo, A. R., & Paribedoya, I. N. M. (2025). Impact of Gamification on Teaching-Learning Criminal Law: A Quasi-Experimental Study with University Students. *TEM Journal*. 14(1). P. 612–619. DOI: <https://doi.org/10.18421/TEM141-54> [in English]

11. Roper, V., Dunn, R., & Sixsmith, D. (2025). The impact of the Solicitors Qualifying Examination (SQE) on undergraduate legal education in England and Wales: A content analysis. *Legal Studies*. 45. P. 375–393. DOI: <https://doi.org/10.1017/lst.2025.14> [in English]

12. Triantafyllou, S. A., Georgiadis, C., & Sapounidis, T. (2025). Gamification in education and training: A literature review. *International Review of Education*. 71. P. 483–517. DOI: <https://doi.org/10.1007/s11159-024-10111-8> [in English]

13. Welgemoed, M., & Erasmus, D. (2023). The Importance of Graduate Attributes in Preparing Law Students for Legal Practice. *Obiter*. 44(4). P. 709–736. DOI: <https://doi.org/10.17159/obiter.v44i4.17492> [in English]

14. Wong, B., Chiu, Y. L. T., Copsey-Blake, M. et al. (2022). A mapping of graduate attributes: what can we expect from UK university students? *Higher Education Research & Development*. 41(4). P. 1340–1355. DOI: <https://doi.org/10.1080/07294360.2021.1882405> [in English]

15. Marchenko, O. H. (2025). Tsyfrovizatsiia vyshchoi yurydychnoi osvity: vitchyzniani ta zakordonnyi dosvid [Digitalization of higher legal education: domestic and foreign experience]. *Aktualni pytannia u suchasni nauksi*. 5(35). P. 1240–1251. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2025-5\(35\)-1240-1251](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2025-5(35)-1240-1251) [in Ukrainian]

16. Syuyi, R. (2017). Pidhotovka mahistriv prava u Velykii Brytanii (z dosvidu navchannia v Universyteti mista Dandi, Shotlandia) [Training of masters of law in Great Britain (from the experience of studying at the University of Dundee, Scotland)]. *Pravo Ukrainy*. 10. P. 82–94. DOI: <http://jnas.nbuv.gov.ua/article/UJRN-0001432216> [in Ukrainian]

17. Shvardak, M. V., & Popovych, O. M. (2025). Personalizovane navchannia z vykorystanniam shtuchnoho intelektu [Personalized learning using artificial intelligence]. *Naukovyi visnyk Siversshchyny. Seriya: Osvita. Sotsialni ta povedinkovi nauky*. 1(14). P. 139–156. DOI: <https://doi.org/10.32755/sjeducation.2025.01.139> [in Ukrainian]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

ПОПОВИЧ Оксана – доктор педагогічних наук, професор, декан педагогічного факультету Мукачівського державного університету.

Наукові інтереси: гейміфікація та симуляційне навчання як засоби інтенсифікації професійної підготовки магістрів права: досвід Великої Британії.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

POPOVYCH Oksana – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Dean of the Faculty of Pedagogy Mukachevo State University.

Scientific interests: gamification and simulation training as means of intensifying professional training of masters of law: the experience of Great Britain.

Стаття надійшла до редакції 05.01.2026 р.

Стаття прийнята до друку 13.01.2026 р.

УДК 37.091.3:004.7

DOI: 10.36550/2415-7988-2026-1-222-353-357

БОРІДКО Ольга –

асистент кафедри української мови

Закладе вищої освіти «Подільський державний університет»

ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-3455-656X>

e-mail: olga.boridkoo@gmail.com

МЕДІАГРАМОТНІСТЬ У КОНТЕКСТІ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ОСВІТИ

У статті досліджується феномен медіаграмотності як ключового компетентнісного ресурсу сучасної освіти в умовах її цифрової трансформації. Розглядаються теоретичні підходи до визначення медіаграмотності, підкреслюється її багатовимірний характер, що охоплює критичне осмислення медійного контенту, інформаційну самостійність, здатність до ефективного використання цифрових технологій та формування етичної та відповідальної комунікації в різноманітних інформаційних середовищах.

Особлива увага приділяється впливу цифровізації на освітні процеси, зокрема інтеграції електронних освітніх ресурсів, платформ дистанційного навчання, адаптивних систем навчання та інструментів штучного інтелекту у навчально-виховну практику. Досліджуються переваги та виклики, пов'язані з формуванням медіаграмотності у студентів та педагогів, зокрема ризики інформаційної маніпуляції, дезінформації, фейкових новин, цифрової нерівності та феномену інформаційного перенавантаження.

На емпіричному рівні розглядаються сучасні методи розвитку медіаграмотності в освітніх закладах різних рівнів, від початкової до вищої освіти, із застосуванням інтерактивних педагогічних стратегій, гейміфікації, проєктної та проблемно-орієнтованої діяльності, а також цифрових інструментів для аналізу та критичного осмислення інформації. Акцентується на необхідності системного підходу, який поєднує технологічну, педагогічну та соціально-культурну складові освітнього процесу, забезпечуючи формування у здобувачів освіти компетентностей критичного мислення, інформаційної безпеки, цифрової етики та відповідального цифрового спілкування.

У статті підкреслюється, що медіаграмотність у контексті цифрової трансформації освіти виступає як ключовий чинник адаптації навчального процесу до вимог сучасного інформаційного суспільства, інтеграції інноваційних освітніх технологій та підвищення загальної ефективності освітніх практик.

Ключові слова: медіаграмотність, цифрова трансформація, освіта, критичне мислення, цифрові компетентності, інформаційна безпека, інноваційні освітні технології, цифрова етика, інформаційна культура.

BORIDKO Olha –

Assistant of the Department of Ukrainian Language
Higher Education Institution «Podillia State University»
ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-3455-656X>
e-mail: olga.boridkoo@gmail.com

MEDIA LITERACY IN THE CONTEXT OF DIGITAL TRANSFORMATION OF EDUCATION

The article explores the phenomenon of media literacy as a key competency resource of modern education in the context of its digital transformation. Theoretical approaches to defining media literacy are analyzed, emphasizing its multidimensional nature, which encompasses critical evaluation of media content, information autonomy, the ability to effectively use digital technologies, and the development of ethical and responsible communication in diverse information environments.

Particular attention is given to the impact of digitalization on educational processes, including the integration of electronic educational resources, distance learning platforms, adaptive learning systems, and artificial intelligence tools into pedagogical practice. The advantages and challenges associated with developing media literacy among students and educators are examined, including risks of information manipulation, disinformation, fake news, digital inequality, and the phenomenon of information overload.

At the empirical level, contemporary methods for developing media literacy in educational institutions of different levels, from primary to higher education, are considered. These include the use of interactive teaching strategies, gamification, project-based and problem-oriented learning, as well as digital tools for analysis and critical interpretation of information. Emphasis is placed on the need for a systemic approach that integrates technological, pedagogical, and socio-cultural components of the educational process, ensuring the formation of competencies in critical thinking, information security, digital ethics, and responsible digital communication among learners.

The article highlights that media literacy in the context of the digital transformation of education serves as a crucial factor in adapting the educational process to the demands of the modern information society, integrating innovative educational technologies, and enhancing the overall effectiveness of educational practices.

Key words: media literacy, digital transformation, education, critical thinking, digital competencies, information security, innovative educational technologies, digital ethics, information culture.

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. У сучасному світі цифрові технології стають невід'ємною складовою всіх сфер суспільного життя, зокрема освіти. Цифрова трансформація освітніх процесів передбачає не лише впровадження інноваційних платформ та інструментів навчання, але й формування нових компетентностей у здобувачів освіти та педагогів. Однією з таких ключових компетентностей є медіаграмотність – здатність критично оцінювати, аналізувати та ефективно використовувати інформацію, що надходить з різних медійних джерел.

Актуальність дослідження медіаграмотності обумовлюється кількома взаємопов'язаними факторами. По-перше, стрімке зростання обсягу цифрової інформації та її доступності створює як нові можливості для навчання, так і серйозні виклики у сфері перевірки достовірності контенту. Зокрема, проблема дезінформації, фейкових новин, маніпулятивного медійного контенту та інформаційного перенавантаження стає все більш помітною в освітньому середовищі.

По-друге, цифровізація освіти ставить перед закладами освіти завдання не тільки забезпечити доступ до сучасних технологій, а й формувати у студентів та педагогів компетентності, необхідні для безпечності та ефективного використання інформаційного простору. Медіаграмотність у цьому контексті виступає як механізм адаптації до цифрового інформаційного середовища, що дозволяє забезпечити критичне мислення, інформаційну самостійність та відповідальну комунікацію.

Актуальність проблеми підтверджується світовою практикою: країни з розвинутою цифровою освітою включають медіаграмотність до базових освітніх стандартів та навчальних програм. В Україні процес цифрової трансформації освіти також набирає обертів, проте формування

медіаграмотності здобувачів освіти залишається недостатньо системним та потребує наукового осмислення, методичного забезпечення та інтеграції у різні рівні освітнього процесу.

Таким чином, дослідження медіаграмотності у контексті цифрової трансформації освіти є надзвичайно актуальним та своєчасним, оскільки воно дозволяє визначити ефективні шляхи підвищення якості освітніх практик, розвитку ключових компетентностей та формування відповідального ставлення до цифрової інформації серед учасників навчального процесу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасній українській педагогічній науці питання медіаграмотності та її ролі в освітньому процесі активно досліджується як одна з ключових компетентностей цифрової доби. Значна увага приділяється не лише теоретичному осмисленню поняття медіаграмотності, а й практичним аспектам її впровадження в різні рівні освіти. Однією з важливих праць є дослідження Анастасії Ласкової-Ярмоленко та Тетяни Слинської, присвячене медіаграмотності в системі освіти як вимозі сучасності у сфері соціальної комунікації. Авторки підкреслюють, що медіаграмотність передбачає не лише критичне сприйняття і аналіз медіатекстів, але й розуміння політичних і культурних контекстів медіаповідомлень. Вони наголошують на важливості підвищення рівня обізнаності всіх учасників освітнього процесу щодо використання цифрових ресурсів та штучного інтелекту, що стає особливо актуальним у сучасних умовах інформаційної невизначеності та цифрової трансформації освіти [1].

На рівні практичних підходів до формування медіаграмотності, дослідження Олеси Слизук демонструє, що впровадження медіаосвітніх елементів у навчальні курси не лише розширює інфор-

маційно-комунікаційні компетентності учнів, але й дозволяє інтегрувати критичне мислення та аналіз медіаконтенту у предметну освітню діяльність [3].

Також важливо згадати роботу Сергія Терепищого та Анастасії Костенко, які розробляють теоретичні основи взаємозв'язку між медіаграмотністю та інформаційною безпекою в освіті. Автори аргументують необхідність не лише загальної медіаграмотності, а й її глибшого розуміння з точки зору захисту від маніпулятивних впливів цифрового середовища, що особливо актуально для педагогів як носіїв знань і формувачів критичного мислення у здобувачів освіти [5].

Отже, останні дослідження як теоретично, так і методично підкреслюють значення медіаграмотності у сучасній освіті, зосереджуючись на її впровадженні в навчальні програми, розвиткові компетентностей учнів і педагогів, а також на зв'язку з інформаційною безпекою і цифровою трансформацією освітнього процесу.

Метою статті є дослідження медіаграмотності як ключової компетентності сучасної освіти в умовах її цифрової трансформації, визначення теоретичних та практичних аспектів формування медіаграмотності у здобувачів освіти та педагогів, а також аналіз сучасних методів і стратегій її інтеграції в освітній процес. Стаття спрямована на осмислення ролі медіаграмотності у забезпеченні критичного мислення, інформаційної самостійності, цифрової етики та відповідального комунікаційного потенціалу в умовах інтенсивної цифровізації освіти.

Виклад основного матеріалу дослідження. Медіаграмотність у контексті цифрової трансформації освіти виступає як комплексна компетентність, що поєднує когнітивні, соціокультурні та техніко-технологічні компоненти. Наукові дослідження останніх років свідчать, що у цифровому середовищі здобувачі освіти стикаються з величезним потоком інформації, що включає як науково-обґрунтовані дані, так і дезінформацію, фейкові новини, маніпулятивні медіатексти. Саме здатність критично оцінювати джерела інформації, аналізувати логіку повідомлень, ідентифікувати маніпуляції та формувати власну аргументовану позицію стає вирішальним фактором освітньої компетентності.

У працях сучасних українських дослідників медіаграмотність розглядається як багатовимірна категорія. Так, Сергій Терепищій підкреслює соціально-педагогічний аспект медіаграмотності, відзначаючи її роль у формуванні критичного мислення і соціальної відповідальності здобувачів освіти. Автор вказує, що медіаграмотність не може бути зведена до технічних умінь користування цифровими платформами, вона охоплює аналіз змісту медійного повідомлення, оцінку його достовірності, а також усвідомлення соціальних наслідків поширення інформації. Такий підхід дозволяє формувати у студентів здатність до самостійної інформаційної діяльності, що відповідає сучасним вимогам інформаційного суспільства [4].

У наукових працях Анастасії Ласкової-Ярмоленко медіаграмотність розглядається через призму технологічних інструментів. Авторка акцентує увагу на застосуванні інтерактивних навчальних платформ, електронних освітніх ресурсів та адаптивних систем, які дозволяють студентам аналізувати великі обсяги інформації, перевіряти її достовірність та оцінювати надійність джерел. Ласкова-Ярмоленко підкреслює, що сучасний освітній процес потребує комплексного підходу, де критичне мислення інтегрується із цифровими навичками, а формування медіаграмотності відбувається не окремо, а в контексті загальної освітньої стратегії [1].

Серед новітніх досліджень важливе значення мають роботи, присвячені взаємозв'язку медіаграмотності та цифрової етики. Так, у дослідженнях 2021-2023 років зазначено, що медіаграмотність в освітньому процесі не обмежується здатністю аналізувати інформацію, а включає формування етичних норм поведінки у цифровому середовищі, відповідальності за власні комунікації та уміння протидіяти маніпуляціям. Впровадження медіаосвітніх практик у навчальні курси дозволяє учням не лише розвивати критичне мислення, але й усвідомлювати соціальний вплив медіаконтенту та цифрових технологій, що є надзвичайно актуальним у сучасних умовах глобальної інформаційної взаємодії.

Ключовим аспектом сучасних підходів до медіаграмотності є її інтеграція з іншими компетентностями, зокрема інформаційною безпекою та цифровою компетентністю. Дослідження показують, що здобувачі освіти, які проходять системні курси з медіаграмотності, демонструють більш високий рівень обізнаності щодо безпечного використання цифрових платформ, аналізу інформаційних потоків та розпізнавання фейкових повідомлень. Це дозволяє розглядати медіаграмотність не як ізольовану навичку, а як комплексну компетентність, що підвищує якість освітнього процесу, сприяє розвитку критичного мислення та забезпечує підготовку до активної участі в інформаційному суспільстві.

Наукова новизна дослідження полягає у поєднанні соціально-культурного, технологічного та педагогічного вимірів медіаграмотності у цілісну модель формування компетентності здобувачів освіти. Такий підхід дозволяє враховувати сучасні виклики цифрового середовища, зокрема поширення дезінформації, інформаційне перевантаження та маніпулятивні практики, і пропонує комплексні освітні стратегії, які інтегрують медіаграмотність у всі ланки освітнього процесу.

Таким чином, сучасна українська наука визначає медіаграмотність як багатовимірну компетентність, що поєднує знання, уміння та етичні підходи до інформації, і розглядає її як невід'ємний чинник цифрової трансформації освіти, здатний забезпечити якісну підготовку здобувачів освіти до життя і професійної діяльності в інформаційно насиченому середовищі.

Важливим аспектом розвитку медіаграмотності є інтеграція навчальних практик із міждисциплінарними підходами, що передбачають

використання знань з психології, соціології, лінгвістики та інформатики. Такий підхід дозволяє здобувачам освіти усвідомлювати не лише технічні та когнітивні аспекти інформаційної діяльності, а й психологічні механізми впливу медіаконтенту на сприйняття, поведінку та прийняття рішень. У процесі формування медіаграмотності значну роль відіграє розвиток навичок саморефлексії та метакогнітивних стратегій, що дозволяють оцінювати власну сприйнятливність до інформаційних впливів і критично переосмислювати власні інформаційні практики.

Додатково, ефективність медіаосвітніх програм зростає при застосуванні практичних сценаріїв навчання, які моделюють реальні інформаційні ситуації, включаючи роботу з великими даними, перевірку фактів, виявлення маніпуляційних технологій і алгоритмічних впливів на цифрових платформах. Це дозволяє студентам не лише набувати навичок аналізу контенту, а й формувати стійкість до дезінформації та критично оцінювати інформаційне середовище з позиції власної відповідальності.

Особливе значення у сучасних освітніх програмах набуває розвиток цифрової самоідентичності та навичок безпечної комунікації в онлайн-просторі. Це включає усвідомлення прав та обов'язків користувача цифрових платформ, здатність формулювати аргументовані позиції у віртуальних дискусіях та етичне використання цифрових ресурсів. Впровадження таких компетентностей дозволяє створювати середовище, де здобувачі освіти стають не лише пасивними споживачами інформації, а активними учасниками цифрового простору, здатними впливати на його якість і безпеку.

Крім того, розвиток медіаграмотності передбачає постійне оновлення навчальних стратегій з урахуванням швидких технологічних змін та появи нових форм цифрових медіа. Це створює необхідність у впровадженні адаптивних методик навчання, що дозволяють швидко інтегрувати нові інструменти, платформи та підходи до перевірки достовірності інформації. У цьому контексті медіаграмотність виступає як динамічна компетентність, здатна еволюціонувати разом із розвитком цифрового середовища та інформаційних технологій.

Медіаграмотність у сучасній освіті розглядається не лише як знання та уміння опрацювати інформацію, а й як формування цілісної компетентності, що охоплює когнітивні, соціально-культурні, етичні та технологічні аспекти, сприяє розвитку критичного мислення, цифрової відповідальності та здатності до самостійної інформаційної діяльності в умовах глобальної інформаційної взаємодії.

Висновки та перспективи подальших розвідок напрямку. Аналіз сучасних наукових підходів до медіаграмотності у контексті цифрової трансформації освіти дозволяє констатувати, що ця компетентність набуває стратегічного значення для формування здатності здобувачів освіти до самостійного прийняття рішень у цифровому середовищі. Педагогічна практика свідчить, що

інтеграція медіаосвітніх компонентів у навчальні програми сприяє підвищенню адаптивності студентів та учнів до динамічних умов інформаційного простору, що є важливим чинником сучасної освіти.

Висновки дослідження підтверджують, що медіаграмотність виступає каталізатором розвитку міждисциплінарних компетентностей, включаючи аналітичне мислення, інформаційний менеджмент та здатність до міжособистісної цифрової взаємодії. Зокрема, її формування стимулює розвиток навичок самоконтролю, критичної оцінки джерел і адекватного реагування на цифрові виклики, що забезпечує підвищення рівня незалежності та відповідальності здобувачів освіти у професійній і соціальній діяльності.

Перспективи подальших досліджень у цьому напрямі пов'язані з кількома ключовими аспектами. По-перше, необхідно вивчати ефективність інтеграції медіаосвітніх модулів у різні дисципліни та освітні рівні, визначати оптимальні методики оцінки сформованості медіаграмотності та розробляти критерії її вимірювання. По-друге, важливо досліджувати вплив різних цифрових платформ та інструментів штучного інтелекту на розвиток медіаграмотності, зокрема з точки зору адаптивності навчального процесу та персоналізації освітніх стратегій.

Крім того, майбутні дослідження можуть бути спрямовані на формування інтегрованих моделей медіаграмотності, що поєднують когнітивні, етичні та технологічні аспекти, а також на вивчення соціокультурних чинників, які впливають на сприйняття і застосування медіаосвітніх практик у різних регіонах і закладах освіти. Це дозволить створювати більш гнучкі, комплексні та адаптовані до сучасних викликів освітні програми.

Отже, медіаграмотність у цифровому освітньому середовищі розглядається не лише як засіб підвищення академічної успішності, але й як чинник формування особистісної автономії, цифрової етики та критичного мислення. Подальші дослідження у цьому напрямі можуть забезпечити науково-обґрунтовані рекомендації для практиків освіти щодо розробки навчальних програм та стратегій розвитку медіа-компетентностей, сприяючи становленню більш стійкої та адаптивної освітньої системи.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Ласкова-Ярмоленко А., Слинкова Т. Медіаграмотність в системі освіти: вимоги сучасності у сфері соціальної комунікації. *Педагогічні інновації: ідеї, реальність, перспективи*. 2024. №1(32). С. 100-105. DOI: [https://doi.org/10.32405/2413-4139-2024-1\(32\)-100-105](https://doi.org/10.32405/2413-4139-2024-1(32)-100-105)
2. Підгурська В., Голубовська І. Формування медіаграмотності майбутніх учителів в процесі вивчення української мови за професійним спрямуванням. *Освіта. Інноватика. Практика*. 2024. №13(1). С. 46-51. DOI: <https://doi.org/10.31110/2616-650X-vol13i1-006>
3. Слижук О. Напрями розвитку медіаграмотності учнів читачів у 7–9 му класах НУШ. *Studia Methodologica*. 2024. № 57. С. 355-361. DOI: <https://doi.org/10.32782/2307-1222.2024-57-36>
4. Терпищій, С. О. Медіаграмотність в контексті критичного мислення. Концептуальні, методологічні та практичні проблеми соціальної філософії, філософії

освіти та освітньої політики : матеріали доповідей та виступів IV Міжнародної науково-практичної конференції, 11 травня 2023 року м. Київ / Український державний університет імені Михайла Драгоманова. Київ : Вид-во УДУ імені Михайла Драгоманова, 2023. С. 70-73.

5. Терепищій С. О., Костенко А. М., Богомаз О. Наукові підходи до медіаграмотності освітян. *Вища освіта України*. 2021. №2(81). С. 53-59. DOI: [https://doi.org/10.31392/NPU-VOU.2021.2\(81\).07](https://doi.org/10.31392/NPU-VOU.2021.2(81).07)

REFERENCES

1. Laskova-Yarmolenko, A., Slynkova, T. (2024). Mediahramotnist v systemi osvity: vymohy suchasnosti u sferi sotsialnoi komunikatsii [Media literacy in the education system: Contemporary requirements in the field of social communication]. *Pedahohichni innovatsii: idei, realii, perspektyvy*. №1(32). S. 100-105. DOI: [https://doi.org/10.32405/2413-4139-2024-1\(32\)-100-105](https://doi.org/10.32405/2413-4139-2024-1(32)-100-105) [in Ukrainian]

2. Pidhurska, V., Holubovska, I. (2024). Formuvannia mediahramotnosti maibutnikh uchyteliv v protsesi vyvchennia ukrainskoi movy za profesiinym spriamuvanniam [Developing media literacy of future teachers in the process of studying Ukrainian for professional purposes]. *Osvita. Innovatyka. Praktyka*. №13(1). S. 46-51. DOI: <https://doi.org/10.31110/2616-650X-vol13i1-006> [in Ukrainian]

3. Slyzhuk, O. (2024). Napriamy rozvytku mediahramotnosti uchniv chytachiv u 7–9 mu klasakh NUSh. *Studia Methodologica* [Directions for the development of media literacy of student readers in grades 7–9 of the New Ukrainian School]. №57. S. 355-361. DOI: <https://doi.org/10.32782/2307-1222.2024-57-36> [in Ukrainian]

4. Terapyshchy, S. O. (2023). Mediahramotnist v konteksti krytychnoho myslennia [Media literacy in the context of critical thinking]. *Kontseptualni, metodolohichni*

ta praktychni problemy sotsialnoi filosofii, filosofii osvity ta osvitnoi polityky : materialy dopovidei ta vystupiv IV Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii, 11 travnia 2023 roku m. Kyiv / Ukrainskyi derzhavnyi universytet imeni Mykhaila Drahomanova Kyiv : Vyd-vo UDU imeni Mykhaila Drahomanova. S. 70-73. [in Ukrainian]

5. Terapyshchy, S. O., Kostenko, A. M., Bohomaz, O. (2021). Naukovi pidkhody do mediahramotnosti osvitian [Scientific approaches to educators' media literacy]. *Vyshcha osvita Ukrainy*. №2(81). S. 53-59. DOI: [https://doi.org/10.31392/NPU-VOU.2021.2\(81\).07](https://doi.org/10.31392/NPU-VOU.2021.2(81).07) [in Ukrainian]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

БОРИДКО Ольга – асистент кафедри української мови Закладу вищої освіти «Подільський державний університет».

Наукові інтереси: Наукові інтереси викладача зосереджені на дослідженні медіаграмотності в умовах цифрової трансформації освіти та впровадженні ефективних педагогічних практик формування критичного мислення здобувачів освіти.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

BORIDKO Olha – Assistant of the Department of Ukrainian Language Higher Education Institution «Podillia State University».

Scientific interests: The lecturer's research interests focus on media literacy in the context of digital transformation of education and the implementation of effective pedagogical practices for developing learners' critical thinking.

*Стаття надійшла до редакції 03.01.2026 р.
Стаття прийнята до друку 12.01.2026 р.*

УДК 37.091.33:004.7:001.8

DOI: 10.36550/2415-7988-2026-1-222-357-361

ЧАЙКОВСЬКА Ульяна –

асистент кафедри української мови
Закладу вищої освіти «Подільський державний університет»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4833-5593>
e-mail: ulyanaachaikovska@gmail.com

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ

У статті здійснено комплексний аналіз методичних аспектів використання цифрових технологій у сучасному освітньому процесі. Актуальність дослідження зумовлена стрімкою цифровізацією освіти, трансформацією педагогічних підходів та зростанням ролі інформаційно-комунікаційних технологій у формуванні ключових і предметних компетентностей здобувачів освіти. Метою статті є теоретичне обґрунтування та систематизація методичних підходів до використання цифрових технологій у навчанні, а також визначення їхнього впливу на ефективність освітнього процесу.

У ході дослідження проаналізовано наукові джерела з проблеми цифрової дидактики, педагогічних інновацій та електронного навчання, узагальнено сучасні підходи до впровадження цифрових інструментів у навчальну діяльність. Розкрито методичні особливості використання освітніх платформ, мультимедійних ресурсів, хмарних сервісів, систем управління навчанням та інтерактивних цифрових засобів. Особливу увагу приділено дидактичним умовам ефективного застосування цифрових технологій, зокрема їх відповідності цілям навчання, віковим та індивідуальним особливостям здобувачів освіти, а також рівню цифрової компетентності педагогів.

У статті обґрунтовано, що методично виважене використання цифрових технологій сприяє підвищенню мотивації до навчання, активізації пізнавальної діяльності, розвитку критичного мислення та формуванню навичок самостійної роботи. Визначено перспективи подальших досліджень, пов'язаних із розробленням моделей інтеграції цифрових технологій у навчальний процес та вдосконаленням методичної підготовки педагогічних кадрів в умовах цифрової трансформації освіти.

Ключові слова: цифрові технології; освітній процес; методичні аспекти; інформаційно-комунікаційні технології; цифрова компетентність; електронне навчання; педагогічні інновації; цифровізація освіти.

CHAIKOVSKA Uliana –

Assistant of the Department of Ukrainian Language
Higher Education Institution «Podillia State University»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4833-5593>
e-mail: ulyanaachaikovska@gmail.com